REVISTA FAMÍLIES

MARÇ 2026

DIMECRES 4 DE MARÇ
l'Ateneu Divers **tancarà les seves portes.**

On trobar-nos?

Web: www.ateneudivers.cat
Correu electrònic: ateneudivers@ateneudivers.cat
Telèfon: 93 237 27 16
Local: Carrer Mossèn Batlle, 5, Local 2, Barcelona

Horari d'atenció

Dimarts a dijous
de 17:00 a 19:30

CONTINGUTS

ARTICLES

EDITORIAL 3
Per Laura González

SECCIÓ “NO, NO M’HE FUMAT RES” 5
Per Laura González

LA INSERCIÓ SOCIOLABORAL A LA PLANTILLA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA 6
Per Maite Ruiz

HAMNET/HAMLET 8
Per Esther Centelles

“VIPS” 10
Per Josep Batllori Corominas

ELS DRETS NO ES PODEN PRORROGAR 11
Per Carme López

JUNO: UNA LLIÇÓ DE VIDA ENTRE SARCASME, GUITARRES I TELÈFONS-HAMBURGUESA 12
Per Markox

ACTIVITATS MES DE MARÇ OBERTES A LA CIUTADANIA 14

EDITORIAL · MARÇ 2026

Autora: **Laura González**

Darrerament, a l'Ateneu Divers estem dedicant temps a pensar. A pensar de veritat. Amb calma. Sense la necessitat immediata d'obtenir una resposta ni de convertir cada reflexió en una decisió urgent. No és tan habitual com sembla.

Vivim en un ritme que ens empeny constantment cap a l'acció: activitats que s'encadenen, calendaris que avancen, reunions que s'acumulen. I, gairebé sense adonar-nos-en, podem acabar funcionant en mode automàtic. Fent, resolent, organitzant.

Per això hem volgut fer un exercici poc espectacular però profundament necessari:
aturar-nos. Mirar amb perspectiva. Preguntar-nos què és realment essencial. En aquest procés ha anat emergint un tema que, sense fer soroll, s'ha convertit en un tema important. Una pregunta de fons:

Quan parlem de comunitat, de què estem parlant exactament?

Ens sentim part d'un projecte o simplement hi participem?
Què fa que un espai sigui realment un lloc de pertinença?
Com sabem que formem part d'una comunitat de veritat?

La comunitat no és només coincidir en un espai o compartir activitats. És alguna cosa més profunda. Però això ens porta a noves preguntes.

La comunitat es construeix sola o la cuidem activament?

Podem parlar d'autonomia sense parlar de comunitat?
La comunitat és un servei que rebem o un compromís que assumim?
Què esperem d'una comunitat… i què estem disposats a aportar-hi?

EDITORIAL · MARÇ 2026

Són preguntes que no tenen una resposta ràpida. I potser tampoc una única resposta. Però sí que defineixen el tipus d'entitat que volem ser i la manera com volem créixer plegats.

Ens aturem prou a valorar el que significa créixer junts?
Som conscients del valor que té sostenir vincles en el temps?
Si demà no hi fos, què trobaríem a faltar?

Potser aquest mes no us proposem conclusions. Us proposem una aturada. Una pausa conscient per reflexionar-hi profundament.

Perquè ja ho sabem: si no pensem les coses amb temps, després tot són presses. Decisions accelerades. Sensació d'arribar tard a allò que era important. I els temes de fons no es porten bé amb la improvisació.

Hi ha moments per fer.
I hi ha moments per pensar.

Aquest és un d'aquests.

Reflexionem-hi.

SECCIÓ “NO, NO M’HE FUMAT RES!

Tenir moltes connexions no vol dir estar connectats

Autora: **Laura González**

Vivim en l’època amb més connexions de la història. Missatges instantanis. Grups. Xarxes. Videotrucades. Notificacions constants. En teoria, mai havíem estat tan “connectats”.

I, tot i així, mai havíem parlat tant de soledat. No, no m’he fumat res.

Potser el que passa és que hem confós connexió amb vincle. I no són el mateix.

Estar connectat és tècnic. És tenir accés. És poder enviar un missatge a qualsevol hora. És formar part d’un grup. És estar present en una llista.

Però estar vinculat és una altra cosa. És sentir-se escoltat.És saber que hi ha continuïtat. És construir confiança amb el temps. És compartir silencis sense necessitat d’omplir-los.

Podem tenir centenars de contactes i, alhora, sentir-nos sols. Podem participar en moltes converses i no sentir-nos realment part de cap. Podem coincidir molt i connectar poc.

La connexió és immediata. El vincle és lent.
La connexió és fàcil. El vincle requereix intenció.
La connexió suma números. El vincle construeix significat.

Potser el repte no és estar més connectats, sinó preguntar-nos amb qui estem realment vinculats.

Amb qui podem discrepar sense por?
Amb qui podem equivocar-nos?
Amb qui sabem que hi ha un demà compartit?

En un món que ens ofereix connexió constant, construir vincle és gairebé un acte conscient. Requereix temps. Presència real. Continuïtat.

I això no sempre és còmode. No és immediat. No és espectacular. Però és el que sosté les relacions que importen.

Potser el futur no serà de qui tingui més connexions, sinó de qui sàpiga construir millors vincles.

LA **INSERCIÓ SOCIOLABORAL** A LA PLANTILLA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Autora:
Maite Ruiz

El Govern ha aprovat crear 306 places per desplegar el nou model d'inclusió sociolaboral de persones amb discapacitat Intel·lectual a la Generalitat.
I això per les persones amb discapacitat és una gran notícia!

Aquest nou model parteix del reconeixement de la diversitat de capacitat i habilitats d'aquestes persones i de la necessitat d'adaptar els llocs de treball, les funcions i els entorns laborals a la capacitat de cada persona.

Amb aquest acord, l'Executiu fa una aposta decidida per una Administració inclusiva, exemplar i cohesionada, donant resposta a les dificultats que encara avui tenen les persones amb discapacitat intel·lectual per accedir i mantenir-se en el mercat de treball ordinari. A més a més, consolida una política pública estructural que vol superar enfocaments puntuals i avançar cap a una Administració més diversa, més representativa i més justa.

Aquestes 306 places s'adscriuen al grup E del VI Conveni col·lectiu únic del personal laboral de la Generalitat, cobreixen funcions d'auxiliars, neteja, consergeria i suport bàsic, **i estan creades específicament per a persones amb discapacitat intel·lectual.**

LA **INSERCIÓ SOCIOLABORAL** A LA PLANTILLA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

La seva creació respon a necessitats estructurals de tots els departaments i reforçaran funcions auxiliars i de suport que milloren la prestació de serveis públics arreu de l'Administració.

La Generalitat assegura que les dotacions es cobriran mitjançant processos selectius adaptats, que garanteixin l'adequació entre les capacitats de les persones i les tasques a desenvolupar, amb entorns laborals segurs, oberts i inclusius. **El model incorpora, a més, processos d'acollida, acompanyament, formació i adaptació dels llocs de treball, amb el propòsit que la inserció sigui efectiva, continuada i sostinguda al llarg de tota la vida professional.**

Esteu atents!
perquè quan sortint les places, si els nostres familiars compleixen els requisits puguin participar en el procés de selecció.

HAMNET/HAMLET

Autora:
Esther Centelles

¿Qui no ha sentit a parlar, o ha llegit, o ha vist alguna de les obres del dramaturg anglès –també poeta i actor– William Shakespeare (1563-1616), considerat un dels escriptors més importants de la literatura universal? Però qui ha sentit a parlar d'Anne Hathaway? O de Hamnet Shakespeare? Doncs Anne va ser l'esposa de William Shakespeare i van tenir tres fills: Susanna i els bessons Judith i Hamnet.

Se sap que Anne, mentre el seu marit treballava a Londres, va viure sempre a Stratford tenint cura dels seus fills i se sap també que el fill, Hamnet, va morir als 11 anys però no de què. L'escriptora irlandesa Maggie O'Farrell (1972) interessada per aquesta història, basant-se en les poques dades reals que es coneixen sobre la vida de la família de Shakespeare, la va rescatar de l'oblit i en va fer un relat de ficció: la novel.la "Hamnet", publicada el 2020, i traduïda al català i al castellà el 2021 (a L'altra editorial i Libros del Asteroide, respectivament). A la novel·la, Agnes (= Anne) és l'autèntic pal de paller de la vida familiar ja que el seu marit és fora durant llargues temporades. És una dona amb una personalitat forta i poc convencional, molt lligada a les tradicions de la terra (conrea plantes aromàtiques i cria abelles, té un xoriguer...), i que sobretot exerceix de mare amantíssima de les seves criatures. Es casa molt enamorada de William –i ell d'ella– però la vida i les absències d'ell els van allunyant. El màxim distanciament es produeix en el moment de la mort del fill, Hamnet, a causa de la pesta. Ella no li pot perdonar que no hi fos, i, a més, no creu que ell pugui sentir el mateix dolor que ella davant d'aquesta pèrdua. Després, però, s'assabenta que William ha escrit un drama, "Hamlet" (en aquella època Hamnet i Hamlet eren el mateix nom), que es representa a Londres. Ella assisteix a una funció i entén que el seu marit ha expressat tot el seu dolor a través de l'escriptura d'aquesta obra.

HAMNET/HAMLET

De fet, tot plegat són només especulacions, conjectures de Maggie O'Farrell, però, com se sol dir, "si no és veritat, està ben trobat". Diria més: molt ben trobat. I, a més, molt ben escrit.

Seguint l'èxit de la novel·la, la seva autora ha elaborat, conjuntament amb la cineasta Chloé Zhao, el guió d'una pel·lícula que du el mateix títol i que podeu trobar ara a les cartelleres dels nostres cinemes. Des de la seva estrena, el setembre del 25, ha rebut diferents premis i té vuit nominacions als Òscar d'enguany. Cal destacar sobretot la interpretació de l'actriu irlandesa Jessie Buckley, excel·lent en el paper protagonista.

Us recomano molt tant la novel·la com la pel·lícula. Si heu llegit la novel·la, la pel·lícula no us decebrà (com passa a vegades en veure adaptacions al cinema). I si primer veieu la pel·lícula, és molt probable que aquesta història tan potent us porti a llegir el llibre.

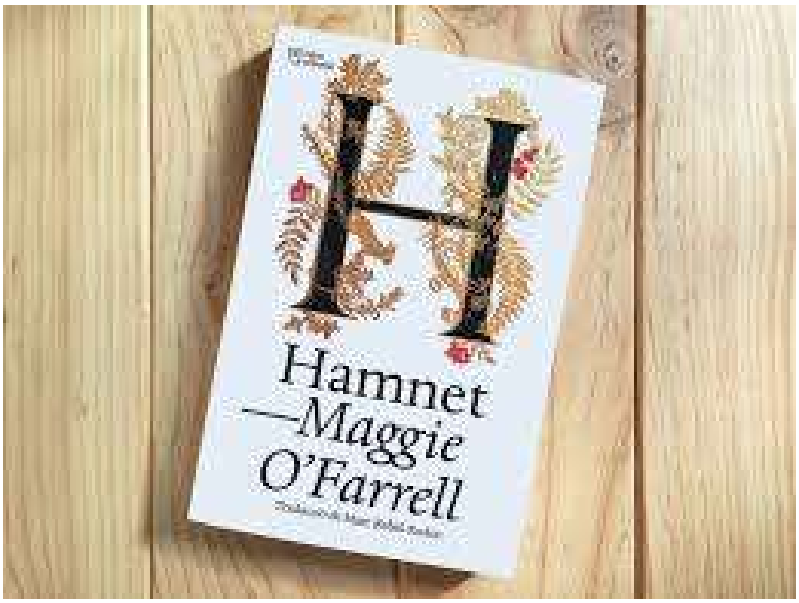

“VIPS”

Autor:
Josep Batllori Corominas

És enriquidor prestar servei de voluntari a una zona VIP d'una competició esportiva.

La varietat de gent que apareix és infinita, els realment interessats per veure la competició són pocs i els gorrons són molts. Te n’adones que hi ha diferents comportaments respecte al voluntariat.

Els presidents federatius, els assesors de la federació corresponent, els vicepresidents de la mateixa federació, els delegats de ni sé de que i un no parar de convidats que sembla que no tinguin ulls ja que ni ens miren, és com si ells fossin els únics que poden trepitjar aquest lloc tan desitjat.
Aquesta gent no sap que si no fos per nosaltres no sabrien a on possar el seu cul.

Els organitzadors són els millors defensors dels voluntaris, (no els hi toca més remei), encara que les begudes i delicatessen que esperen al descans i final del partit a la zona VIP els tenim prohibits i només una ànima caritativa, del protocol, pot alegra la panxa del voluntariat.

Els seients esperen inquiets els culs dels convidats i volen saber quin VIP tenen asignat per si en poden fer alguna entremeliada.
Com que al final tots són amiguets es van intercambian els seients en diferents partits i així els organitzadors mantenen a tothom content.

La funció del voluntari és que els VIPS es sentin còmodes i si tenen un petit dubte estar a l'alçada per resoldre’l.

Tot l’equip que formen el voluntariatat de la zona VIP ens complimentem uns als altres i aconseguim tira endavan tot el campionat.

Per tot això creiem que els veritables VIPS, si existeixen, som nosaltres.

ELS DRETS NO ES PODEN PRORROGAR

Autora:
Carme López

Com bé sabeu des de l'any 2023 a Catalunya estem amb pressupostos prorrogats, l'aprovació d'aquests és fonamental per garantir uns serveis socials adequats per a les persones amb discapacitat.

Aquests pressupostos permeten assegurar el finançament de recursos essencials com l'atenció especialitzada i els suports a les famílies.

Quan els comptes no estan aprovats, molts programes queden congelats o amb recursos insuficients.

Aquesta situació genera incertesa tant en les entitats socials com en les persones usuàries.

La manca d'aprovació dificulta la planificació i la millora dels serveis existents.

En canvi, la seva aprovació aporta estabilitat i continuïtat als projectes socials.

També pot facilitar la posta en marxa de nous recursos adaptats a les necessitats reals del col·lectiu.

L'impacte positiu es reflecteix en una major inclusió social i autonomia personal.

En definitiva, no aprovar els pressupostos té conseqüències directes en el benestar i la qualitat de vida de les persones amb discapacitat, són una eina clau per avançar cap a una societat més justa i inclusiva

JUNO: UNA LLIÇÓ DE VIDA ENTRE ESARCASME, GUITARRES I TELÈFONS-HAMBURGUESA

Autor:
Markox

Més enllà de ser una “peli indie sobre un embaràs”, *Juno* (2007) és, en realitat, un cant a les relacions humanes sense filtres. En un món que sovint ens demana ser perfectes, aquesta pel·lícula ens recorda que la vida és desordenada, però que amb la gent adequada al costat, tot és una mica més fàcil.

L’amor i l’amistat, sempre al meu equip.

El que fa que *Juno* ens arribi al cor no és només la seva protagonista, sinó com s’entenen els vincles que l’envolten:

- **L’amor adolescent de la Juno i en Bleeker**: Lluny de ser un romanç de manual, la seva relació es basa en l’acceptació mútua. En Paulie Bleeker és la persona que no jutja, i la seva història ens ensenya que l’amor, de vegades, és simplement compartir uns *Tic Tacs* de taronja.
- **L’amistat incondicional**: La Leah no és només la millor amiga que riu les gràcies; és el suport logístic i emocional que tota adolescent necessita quan el món se li cau a sobre.
- **La família que no falla**: Una de les sorpreses més boniques és la relació de la Juno amb el seu pare i la seva madrastra. Lluny de ser els antagonistes, es converteixen en el seu pilar, demostrant que l’amor familiar es mesura en el suport durant les tempestes, no en el judici.

A Fresh, Unusually Intelligent Comedy With Dialogue So Quick And Funny You Feel The Actors Are Performing It On A High-Wire.
ROGER EBERT, CHICAGO SUN-TIMES
From the Director of "THANK YOU FOR SMOKING"
JUNO
A comedy about growing up ...and the bumps along the way.

I ara unes curiositats sobre la peli.

- **El fenomen del telèfon-hamburguesa**: Aquest objecte tan icònic va ser una idea de la guionista Diablo Cody, que el tenia a la vida real. Després de la pel·lícula, les vendes d’aquest telèfon es van disparar a les diferents plataformes de vendes per internet.

JUNO: UNA LLIÇÓ DE VIDA ENTRE ESARCASME, GUITARRES I TELÈFONS-HAMBURGUESA

- **Un guió de discoteca**: Diablo Cody va escriure bona part del guió mentre treballava a la recepció d'un gimnàs i a la seva feina com a redactora publicitària. Volia que els adolescents parlessin d'una manera única, gairebé com si tinguessin el seu propi codi secret.
- **Jennifer Garner i el seu salari**: Es diu que Jennifer Garner, Vanessa a la pel·lícula, va acceptar una reducció dràstica del seu sou habitual per permetre que la pel·lícula es pogués fer amb un pressupost petit, perquè creia molt en la història.
- **La música "anti-folk"**: La banda sonora, liderada per Kimya Dawson, va arribar al número 1 de la llista Billboard, superant superestrelles del pop del moment. És una de les poques vegades que una BSO de cinema independent aconsegueix aquesta fita.

En definitiva, *Juno* ens ensenya que la maduresa no consisteix a tenir totes les respostes, sinó a saber qui és la persona que t'acompanyarà a buscar-les. És una pel·lícula que ens convida a ser autèntics, a estimar sense por a l'error i a valorar aquells que es queden quan les coses es posen difícils.

DISSABTE TEMÀTIC

DISSABTE **14 DE MARÇ** A LES **18:00H**

Al **local de l'Ateneu Divers**

US HI ESPEREM!

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "RELAXACIONS PER TOT L'ANY" I CONVERSA AMB L'AUTORA SONIA RUIZ MARTÍN

Aquest dissabte temàtic del mes de febrer serà una tarda relaxada, meditada,...amb la presentació del llibre de la *Sonia Ruiz*, que segur ens donarà més eines per tenir una vida menys estressant durant tot.

Cal fer la inscripció **abans del 12 de març** a la secretaria del centre o al correu electrònic ateneudivers@ateneudivers.cat

Cal fer la inscripció **abans del 18 de març** a la secretaria del centre o al correu electrònic ateneudivers@ateneudivers.cat

RÀDIO CALIU

DIJOUS **19 DE MARÇ** A LES **18:00H**

Al **local de l'Ateneu Divers** i en directe al nostre **canal de YouTube**

PER FI ÉS DIVENDRES

DIVENDRES **20 DE MARÇ** A LES **18:00H**

CONCERT DE BROKENS

Grup de versions de Pop, rock i jazz de tota la vida

Al **local de l'Ateneu Divers** i en directe al nostre **canal de YouTube**.

Cal fer la inscripció **abans del 19 de març** a la secretaria del centre o al correu electrònic ateneudivers@ateneudivers.cat

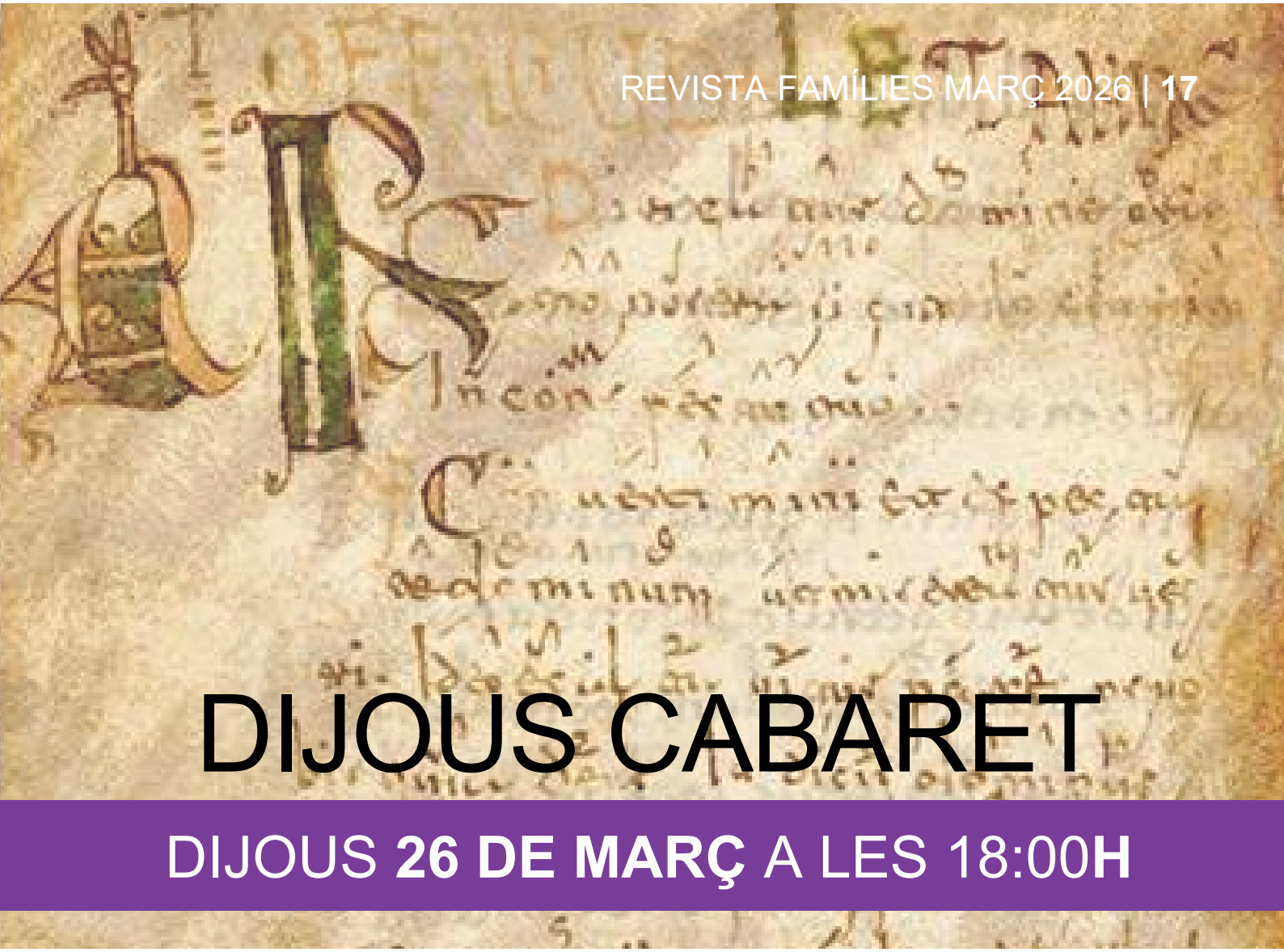

DIJOUS CABARET

DIJOUS **26 DE MARÇ** A LES 18:00**H**

RECITAL DE **GLOSA**

A càrrec de les **Glosadores de Gràcia**

Al **local de l'Ateneu Divers**

La **glosa** és una pràctica popular que consisteix a cantar una sèrie de versos de manera improvisada per dir alguna cosa, normalment, per anar més enllà del que diríem parlant.

Cal fer la inscripció **abans del 25 de març** a la secretaria del centre o al correu electrònic ateneudivers@ateneudivers.cat

MARÇ 2026

@ateneudivers